

FĂRĂ BANI ȘI FĂRĂ PLATĂ

Este

un mare privilegiu să mă aflu în tabernacol, în dimineața aceasta. Mi-a spus fratele Neville că în spate nu se aude prea bine. Acum se aude? În ordine.

Sunt

cam micuț, așa că trebuie să fac multă gălăgie dacă vreau să se știe că sunt aici.

Îmi

amintesc că în vremea când lucram la serviciul public, obișnuiam să port bocanci mari, cu ținte. Și într-o zi, în timp ce urcam treptele, doamna Ehalt, care este o bună prietenă, mi-a spus:

„Billy,

deși ești un tip atât de micuț, faci cea mai mare gălăgie! Eu n-am mai văzut așa ceva.”

Într-adevăr,

țintele acelea sunau foarte tare în timp ce urcam treptele, așa că i-am răspuns:

„Păi,

Edith, eu sunt un om foarte micuț, de aceea trebuie să fac gălăgie ca să se știe că sunt pe aici.”

Fratele Neville mi-a spus că bunul nostru prieten, fratele Roy Roberson, este bolnav; de aceea lipsește de la serviciul

din dimineața aceasta. Are probleme cu un dinte care i-a cauzat o infecție și ceva febră.

Fratele

Roy a fost ca un tată pentru noi, de aceea îl iubim foarte mult, iar când am plecat de la el, i-am spus:

„Frate

Roy, peste câteva minute mă duc la serviciul divin și voi ruga biserica să ne rugăm pentru tine, în dimineața aceasta, iar când totul se va termina, voi lua aceasta în grijă. Dintele a crescut foarte strâmb și din cauza aceasta a trebuit să fie scos afară.

Cred

că știți cu toții că fratele Roy este un veteran al celui de-al doilea război mondial. El a fost rănit foarte grav și dacă n-ar fi fost îndurarea Domnului, astăzi n-ar mai fi în viață. Avea mâinile și picioarele sărite de la loc și nervii principali paralizați de aceea, când s-au adunat răniții, medicul a spus:

„Chiar

dacă va trăi, omul acesta nu va mai putea face nici măcar un pas vreodată.”

Dar

iată că prin harul lui Dumnezeu, el lucrează în fiecare zi, umblă și face toate lucrurile. Da, Dumnezeu a fost îndurător cu el pentru că este un om bun, iar noi îl iubim ca pe un tată.

Faptul

că trăim corect nu înseamnă că suntem scutiți de necazuri, ci dimpotrivă, se pare că de multe ori necazurile stau chiar în calea noastră, pentru că „*multe*

sunt suferințele celui neprihănit," dar nu uitați: „Dumnezeu îl scapă din toate.”

Aceasta

este partea glorioasă, așa că în dimineața aceasta ne vom ruga cu toții pentru fratele Roy.

Aș

vrea să vă întreb dacă mai este ceva care dorește rugăciune sau care ar vrea să fie amintit într-un cuvânt de rugăciune? Dacă este ceva, aș vrea să ridic mâna. În ordine.

Haideți

să ne plecăm capetele pentru un moment de rugăciune.

Doamne,

venim înaintea Ta, la începutul acestei zile, când soarele își urmează drumul pe cer ca să aducă lumii lumină și viață, și să împlinească astfel scopul pentru care a fost așezat de Dumnezeu pe bolta cerească.

Noi

suntem un mădular al Bisericii Tale, chemați să ținem tare de serviciul de vindecare, ca să împlinim voia Domnului nostru binecuvântat care a fost rănit pentru păcatele noastre și în ale cărui răni am fost vindecați.

În

timp ce inimile noastre încep să se ridice în sus, pe aripile cântărilor, aș vrea să privești spre scumpul și iubitul nostru frate Roy Roberson, umilul Tău slujitor, căruia i-ai cruțat viața în război, și față de care ai fost atât de îndurător.

Doamne,

iată că astăzi el suferă din cauza unei dureri și nu poate să participe la serviciul divin, dar mă gândesc că în timp ce ucenicii se rugau în casa lui Ioan Marcu și mijloceau pentru Petru, care era închis, un înger al Tău s-a dus la închisoare, a deschis toate ușile în chip miraculos și l-a scos pe apostol afară de acolo.

O,

Doamne, Tu ești încă Dumnezeu, iar îngerii sunt și astăzi la dispoziția Ta, de aceea Te rugăm să îngădui ca în timp ce noi stăm în rugăciune, aici, în casa Domnului, ei să meargă la fratele Roy Roberson acasă și să îndepărteze suferința care îl ține acolo.

Fă

ca îngerii Tăi să-l elibereze și să-l facă bine, astfel încât să-și poată relua locul în casa lui Dumnezeu.

Tată,

aici sunt și alții care au trecut prin probleme sau au fost bolnavi. Văd și o femeie în vârstă care a ridicat mâinile ca să arate că a venit în casa Domnului ca să fie vindecată. Îndură-Te de ea, Doamne, și îngăduie să plece de aici în puterea și tăria unei femei tinere.

Privește

și spre ceilalți care au ridicat mâna, deoarece au făcut-o pentru că este scris: *„De multe ori vine nenorocirea peste cel fără prihană, dar Domnul îl scapă totdeauna din ea.”* (Psalmul 34.19).

Fă ca noi să zburăm în credință, în brațele credinței care ne va elibera de orice boală și de suferințe.

Îngăduie

ca atunci când se va încheia serviciul, în locul acesta să nu mai fie nici măcar o umbră de boală.

Doamne,

îndură-Te și fă ca fiecare necredincios să devină un credincios adevărat, iar în timp ce ne apropiem de Cuvântul Tău, Te rugăm să lași ca Duhul Sfânt să-L ia și să-L pună în inimile noastre, iar după aceea să-L ude până vom deveni roada acestui Cuvânt.

Fă

toate acestea pentru că Te rugăm cu umilință, în timp ce stăm cu capetele plecate, înaintea Ta, în Numele lui Isus. Amin.

Puteți

să vă așezați.

Înainte

de a intra în mesajul acestui serviciu, aș vrea să vă rețin atenția cu câteva anunțuri. Dacă printre noi sunt unii care au vacanță și doresc să participe la serviciile care se vor ține la Middletown, Ohio, și care vor începe luni, sunt bineveniți.

Acolo

vor fi mai multe grupări, așa că mi s-a spus să nu uit să-i anunț pe cei care pot merge, că adunările vor avea loc de luni până sâmbătă. Duminică nu se va ține adunare, pentru ca celelalte biserici să poată merge la serviciile lor obișnuite.

Poate

vom avea și servicii de vindecare sau ne vom ruga pentru bolnavi în fiecare

seară, de aceea vă invităm acolo pe toți cei care puteți veni. Adunările vor avea loc în perioada 10-15 august, așa că dacă aveți concediu sau vacanță și doriți să vi-l petreceți în felul acesta, noi vom fi cu adevărat bucuroși să vă avem printre noi.

De

asemenea, aș vrea să-i încurajez pe cei care nu au fost botezați cu botezul creștin, să se gândească și să se pregătească pentru serviciul de botez care va urma peste vreo patruzeci și cinci de minute. Noi îi încurajăm pe oameni să fie botezați cu botezul creștin, deoarece știm că este esențial pentru mântuirea lor, pentru că ultima însărcinare pe care a dat-o Domnul Bisericii Sale, înainte de înălțare, a fost:

„Duceți-vă

în toată lumea și propovăduiți Evanghelia la orice făptură.

Cine

va crede și se va boteza, va fi mântuit...” (Marcu 16.15-16).

Astfel,

știm că este esențial să fim botezați prin scufundare și vom fi foarte bucuroși să vă putem oferi acest serviciu.

Deci,

oricine este convins în inima lui că Isus Hristos este Fiul lui Dumnezeu, Cel care a murit și a înviat ca să-i salveze pe cei păcătoși, poate veni să fie botezat.

Dacă

ești convins că ești unul dintre cei pentru care a murit Domnul ca să te salveze, poți veni să fii botezat în Numele lui Isus Hristos, spre iertarea

păcatelor tale, arătând astfel tuturor, că tu crezi că păcatele tale sunt iertate și că începând de acum ești un ucenic al lui Isus Hristos.

Dacă

n-ai o biserică unde să mergi, vom fi bucuroși să te primim în mijlocul nostru ca să avem părtășie împreună.

Vreau

să mai spun că noi nu avem membri, ci aici este un Tabernacol deschis pentru tot trupul lui Hristos, pentru orice suflet, indiferent de care denominațiune aparține. Da, noi stăm între denominațiuni și deschidem ușa pentru toți oamenii, indiferent cine sunt ei, din ce rasă sau din ce crez fac parte. Toți sunt bineveniți.

Dacă

nu aveți o altă biserică, vom fi bucuroși să avem părtășie împreună. Nu trebuie să faceți nimic, doar să veniți pentru că ușa este deschisă, și să aveți părtășie cu noi.

Da,

aceasta este tot ce trebuie să faceți.

Haideți

cu o inimă deschisă, puneți umărul la roată și ajutați-ne în timp ce pășim înainte pentru Împărăția lui Dumnezeu, deoarece credem că timpul este târziu, mai târziu decât oricând, iar lucrurile care au fost făgăduite în Biblie se vor împlini în curând.

Fără

îndoială, mulți dintre voi au citit declarația lui Hrusciiov la Națiunile Unite, unde a spus:

„Dacă

acolo sus există un Dumnezeu, El este gata să șteargă și să curețe din nou Templul, de voi, capitaliștilor! El o va face din nou, așa cum a făcut-o odinioară, iar noi putem citi printre rânduri.”

„El

este gata să șteargă Templul din nou.”

Eu

cred că el s-a gândit la ceva anume când a spus aceste cuvinte, fiindcă cei care au cauzat necazurile la început au fost capitaliștii, și noi suntem capitaliști.

Eu

l-am auzit pe scumpul nostru păstor, fratele Neville, făcând o remarcă la emisiunea sa de la radio, iar ceea ce a spus nu-mi iese nicicum din minte. M-a mișcat atât de mult, încât i-am spus-o și unui prieten, iar acum v-o spun și vouă:

„După

ce Duhul Sfânt va fi luat de pe pământ, biserica rece și formală va merge pur și simplu înainte, fără să poată observa ceva.”

Câți

dintre voi ați auzit aceste cuvinte? (Amin).

Nu

este uimitor acest lucru? Ei nu-L cunosc pe Duhul Sfânt, așa că nu vor observa că El a plecat, așa că vor continua să meargă înainte la fel ca până acum.

Când

va fi pecetluit ultimul ales din trupul lui Hristos, ei vor merge încă înainte încercând să convertească oameni, pentru că nu-L cunosc, nu știu Cine este El. Da, ei vor merge înainte cu religia lor formală, așa cum au făcut și până acum.

Poate

voi nu sunteți la fel de mișcați ca și mine, de acest adevăr, dar pot să vă spun că afirmația aceasta este cu adevărat uluitoare, pentru că ei vor merge atât de departe cu ritualurile lor, încât vor trece pe lângă Duhul Sfânt, și aceasta din cauză că nu știu Cine este El. Ei nu L-au cunoscut niciodată și nu știu Cine este El.

O,

Dumnezeule, ai milă de noi!

O,

frate, dacă aș face ceva prin care L-aș întrista, aș simți imediat aceasta. Ce s-ar întâmpla dacă aș fi lipsit de prezența Lui? Un singur lucru este sigur și anume, că nu vreau să mai fiu aici atunci când nu va mai fi nici El, ci doresc să fiu plecat împreună cu El.

Da,

domnilor, și aceasta pentru că atunci nu va mai fi sânge pe altarul de îndurare, ci totul va fi cufundat în întuneric, pentru că omul nu va mai avea un Avocat (Mijlocitor), care să pledeze pentru el.

Știați

că Scriptura spune aceasta? Când se va întâmpla aceasta, pe altarul îndurării nu va mai fi sânge, așa că nu va mai rămâne nimic altceva decât judecata.

Dacă

Domnul ne va mai da câteva seri de trezire, m-am hotărât să iau cartea Apocalipsei ca s-o studiem puțin.

Știu

că astăzi sunt mulți care au venit ca să se facă rugăciune pentru ei. Biroul meu a fost pur și simplu asediat în săptămâna aceasta, așa că unii dintre oamenii care au venit înăuntru, au prins ocazia de a se face rugăciune pentru ei, și aceasta pentru că bărbații care sunt însărcinați cu problema aceasta, au plecat să se odihnească puțin. Ei au o mulțime de lucruri de făcut: munca lor, plus munca de la Tabernacol, deoarece trebuie să preia toate apelurile telefonice. Toate acestea îți doboară de multe ori nervii, de aceea eu plec uneori ca să fac și altceva, și știu că și ei fac la fel. În ordine.

Acum,

haideți să citim ceva din cartea lui Isaia, pentru că Biblia este Cuvântul veșnic și nemuritor al lui Dumnezeu, care nu poate trece fără să se îplinească.

Să

citim deci din **Isaia 55.1-3**:

„Voi, toți cei însetați, veniți la ape, chiar și cel ce n-are bani! Veniți și cumpărați bucate, veniți și cumpărați vin și lapte, fără bani și fără plată!

De ce cântăriți argint pentru un lucru care nu hrănește? De ce vă dați câștigul muncii pentru ceva care nu saturează?

Ascultați-Mă dar, și veți mânca ce este bun și sufletul vostru se va desfăta cu bucate gustoase.

***Luați aminte și veniți la Mine,
ascultați, și sufletul vostru va trăi, căci Eu voi încheia cu voi un legământ
veșnic, ca să întăresc îndurările Mele față de David.”***

Aș

vrea să vorbesc câteva minute despre tema: „**Fără bani și fără plată.**”

Voi

știți că în zilele noastre sunt foarte multe lucruri cu care se pot delecta oamenii, ceea ce noi numim plăceri, ceea ce s-a întâmplat în toate timpurile. Mai sunt și delectări pentru tineret: dansurile moderne (rock-ul), petrecerile și muzica.

Pe

mine nu mă interesează cât de bine a fost crescut în casă copilul acela, nici cât de mult a fost învățat să facă numai bine, pentru că dacă n-a acceptat experiența nașterii din nou, muzica rock îl va prinde imediat ce o va auzi, pentru că el este în cel rău. Prin natura lui firească, el este sub puterea duhului Satanei.

Da,

puterea Satanei este atât de mare asupra firii acelui tânăr, încât îl prinde. El va face cu atât mai mult aceasta cu un bătrân care a respins nașterea din nou.

Poate

v-ați convertit și în viața voastră s-a produs o schimbare, dar dacă n-ați fost născuți din nou în Împărăția lui Dumnezeu, vă veți închina lui Dumnezeu și veți fi religioși, dar în voi mai există puterea de atracție a Satanei, pentru că omul vechi cu dorințele păcătoase nu este încă mort în tine.

Dar

când Îl vei lăsa pe Hristos să Se încoroneze în inima ta, lucrurile acelea vechi nu vor mai avea nici o putere, pentru că El este cu mult mai mare.

Nu-mi

amintesc numele acelui om, dar se spune că el a dorit să ajungă pe o insulă. Pentru aceasta, trebuia să treacă printr-o zonă stăpânită de sirene. Când acestea vedeau că se apropie vreo corabie, cântau atât de frumos încât marinarii uitau de orice primejdie și se aruncau în apă pentru a ajunge la ele, ceea ce însemna moartea lor.

Acest

bărbat a dorit să treacă și el pe acolo, dar pentru a nu fi vrăjit de acele sirene, i-a cerut comandantului corăbiei să-l lege de catarg, și să-l lege și de gură astfel încât să nu poate spune nici un cuvânt.

După

aceea a cerut să se acopere urechile marinarilor ca să nu poată auzi cântecele acelor femei-pește și să navigheze mai departe.

Când

au ajuns în zona unde erau sirenele, acestea au început să cânte, să strige și să danseze, totul fiind atât de măreț, încât acel bărbat s-a zbatut și s-a tras până când și-a sfâșiat toată pielea și carnea de la încheieturile mâinilor. Apoi, când a reușit să-și elibereze gura, a început să strige la marinari: „Întoarceți-vă înapoi!”, dar ei nu puteau să-l audă pentru că aveau urechile astupate.

După

ce au trecut de zona aceea periculoasă, marinarii și-au scos dopurile din urechi, iar el a fost dezlegat. Când au ajuns la destinație, în timp ce se plimba pe o stradă, el a auzit un muzician care cânta cu mult mai minunat decât

acele sirene, iar marinarii l-au întrebat:

„O,
mare marinar, să te legăm din nou?”

„O,
nu,” a răspuns el, „pentru că am auzit ceva mult mai măreț, ceva care nu mă înnebunește.”

Vedeți,
acesta este felul în care este născut din nou un creștin. El găsește ceva cu mult mai măreț decât rock-ul și distracțiile acestei lumi.

Un
astfel de om este întreținut de Duhul Sfânt, ceea ce este cu mult mai măreț decât ce poate oferi lumea. Prin aceasta, lumea moare pentru tine, dar dacă mergi la acele distracții ieftine trebuie să-ți amintești că vei risipi o mulțime de bani.

Un
tânăr care-și duce prietena la asemenea petreceri va trebui să plătească o mulțime de bani din salariul lui săptămânal.

la
rândul lor, oamenii bătrâni vor încerca să-și stâmpere plăcerea mergând să bea o bere cu prietenii, ceea ce înseamnă că vor cheltui și ei o mulțime de bani din salariul lor săptămânal. Ce vor câștiga din aceasta? Nimic. Nimic altceva decât dureri de cap. Și nu uitați încă ceva: pentru toate acestea va trebui să dați socoteală înaintea lui Dumnezeu, pentru că „*plata păcatului este moartea*,” iar cecul vostru final va fi despărțirea de Dumnezeu. Voi nu veți câștiga nimic, ci veți pierde totul, pentru că veți fi aruncați în iazul de foc

al mâniei lui Dumnezeu.

Atunci

El te va întreba: „Ce te-a făcut să-ți cheltuiești banii pe aceste lucruri care nu-ți ajută la nimic? De ce ai făcut-o?”

Ce-l

determină pe om să facă aceasta? Oamenii cheltuiesc tot ce au, toți banii pe care-i câștigă, ca să cumpere băutură sau ca să facă pe plac unei femei cu care ies și care este doar o vânătoare de plăceri.

Totuși,

Biblia spune că noi suntem chemați de Dumnezeu să cumpărăm Viața veșnică și fericire, fără bani și fără plată.

Lucrurile

firești nu te pot satisface deși te costă toți banii pe care i-ai adunat ca să fii „cel mai tare băiat sau cel mai vestit,” sau: „cea mai populară fată,” iar sfârșitul lor este moartea, despărțirea veșnică de Dumnezeu.

Da,

te va costa tot ce poți aduna laolaltă ca să fii îmbrăcată cu cele mai scumpe haine și să faci ceea ce face lumea dar, prin toate acestea nu faci decât să-ți complici situația, să-ți completez cecul pentru condamnarea veșnică.

Ce

vom face în ziua judecății, când Dumnezeu ne va întreba de ce am făcut toate acestea? Care va fi răspunsul Americii moderne care are pretenția că este o națiune creștină?

Ce

vom spune noi, americanii, pentru că aici, într-un singur an se cheltuiesc cei mai mulți bani pentru whisky decât pentru mâncare? De ce vă cheltuiți banii pe asemenea lucruri?

Cu

toate acestea, guvernul vă trimite la închisoare dacă nu plătiți o taxă care valorează doar cinci dolari.

Noi

suntem o națiune creștină, dar cu toate acestea, miliarde de dolari sunt cheltuiți pentru aceste lucruri murdare. Deci, dacă ei au respins oferta lui Dumnezeu, nu este de mirare că Hrusciov a spus acele cuvinte: „Dacă acolo sus este un Dumnezeu, El îți va distruge palatul!”

Iată

că atei pot face o asemenea afirmație ca să aducă rușinea asupra noastră. Ce lucru ridicol, și mai spunem că suntem creștini!

Dumnezeu

a spus: *„Veniți și cumpărați Viață veșnică, fără bani și fără plată.”*

Da, El ne oferă Viața, să trăim veșnic în prezența Sa, iar noi Îi întoarcem spatele și râdem de aceasta.

Ce

vom face însă în ziua de mâine? Ce va fi de noi atunci? Dacă Dumnezeu ne-a dat libertate și bani, dacă a făcut din noi cea mai liberă națiune de sub ceruri atunci, într-o zi ne va întreba ce am făcut cu toate acestea. De ce ne-am cheltuit banii pe toate aceste lucruri care nu ne satisfac? Și aceasta nu este valabil numai pentru națiunea americană, ci pentru fiecare individ în parte. El ne va cere socoteală pentru tot, începând de la un cent, până la milioane de dolari.

O,
oamenii au ajuns să se omoare unii pe alții pentru bani!

De
curând am citit un articol despre doi tineri care lucrau pe un teren de vânătoare. Unul avea cinci copii, iar celălalt doi. La un moment dat, unul dintre ei l-a împușcat pe la spate pe celălalt. De ce? Pentru bani. Vedeți ce fel de națiune suntem noi? Ce fel de duh îi stăpânește pe oameni? Cred că acum puteți înțelege de ce este atât de importantă nașterea din nou. Da, voi trebuie să fiți născuți din nou; trebuie să veniți la Mine, zice Domnul, ca să cumpărați Viață veșnică, fără bani și fără plată.

Poate
cineva spune: „Păi, eu nu am bani!” Nici nu aveți nevoie de ei, pentru că la El totul este fără bani și fără plată.

Noi
americani, înclinăm să plătim totul, fiindcă ne bazăm pe sloganul: „Plătim pentru că avem bani!”

Aceasta
este o murdărie înaintea lui Dumnezeu, deoarece nu aceasta este modalitatea, calea de a ajunge în ceruri. Cu toate acestea, America vrea să plătească pentru că așa este ea. Voi mergeți la restaurant, ca să cinați acolo, dar dacă nu puneți bacșișul pe masă, chelnerul se uită urât. Da, cu toate că este plătit pentru munca pe care o face, el așteaptă acel ciubuc care trebuie să fie cel puțin 10% din nota de plată pe care o achitați pentru ceea ce consumați. Dacă nu faceți aceasta, vă privește ca pe un gunoi.

Eu
cred că așa ceva este o rușine!

Mai

demult, erau oameni buni și localuri bune în care nu s-ar fi permis așa ceva, dar acum totul intră în acel mare duh al Satanei.

De

curând, am mers într-o excursie și aveam la mine două valize: una într-o mână și una în cealaltă, iar sub braț aveam trusa de bărbierit. Când m-a văzut portarul, a venit și m-a întrebat:

„Pot
să te ajut?”

„Mulțumesc,”
am răspuns eu, „dar merg numai până la tren.” Trebuia să merg numai vreo doisprezece metri, nu mai mult, dar cu toate acestea omul mi-a zis:

„Iau
eu aceasta,” și mi-a luat valiza mai mică și a pornit înaintea mea. Desigur, omul acela era plătit, dar cu toate acestea, trebuia să-i dau cincizeci de cenți pentru că-mi ducea bagajul, măcar că distanța a fost parcursă cam într-un minut. După câțiva pași s-a oprit și mi-a luat și celelalte bagaje, iar când am ajuns la tren, am pășit pe scară, m-am întors și i-am dat cincizeci de cenți, dar când a văzut cât îi dau, mi-a zis:

„Un
moment, domnule!”

„Ce
este?” l-am întrebat eu.

„Păi
ți-am adus trei bagaje.”

„Așa
este, dar care-i problema?”

„Păi,
taxa minimă este de douăzeci și cinci de cenți pentru o sacoșă, ceea ce
înseamnă că îmi mai datorezi încă douăzeci și cinci de cenți.”

Vedeți?
Omul american trebuie plătit.

Dacă
ați rămas cu mașina în pană sau ați căzut într-o mocirlă și aveți nevoie de
cineva să vă tragă afară, trebuie să vă pregătiți, pentru că cei care vă vor
remorca vor să fie plătiți pentru aceasta. Dacă aveți ghinionul să apelați
pentru aceasta la un fermier, iar acesta trebuie să-și scoată tractorul din
garaj ca să vă ajute, în nouă din zece cazuri este mai rău, deoarece trebuie
să-l plătiți pentru tot.

Da,
tot ce se face este numai pentru bani, bani și iarăși bani, dar cu toate
acestea, în ce mocirlă mare v-a adus păcatul! Cine ar putea să vă scoată din
această mare mocirlă a păcatului? Dumnezeu, iar El o face fără bani și fără
plată.

Dacă
oamenii trebuie să fie plătiți ca să vă tragă afară din mocirla în care ați
intrat cu mașina și din care nu ați putea ieși singuri, Dumnezeu nu vă cere
bani ca să vă scoată din cea mai groaznică mocirlă în care poate cădea un om:

din mocirla păcatului, a necredinței.

Lui

Dumnezeu îi face plăcere să te scoată afară fără bani și fără plată, dar cu toate acestea, tu preferi să zaci în mocirlă, să te bălăcești în păcat și nici măcar nu te gândești să-L chemi în ajutor.

De

obicei, când chemi pe cineva să te tracteze afară din mocirlă, omul folosește un lanț cu care-ți leagă mașina de a lui, apoi începe să tragă până când puterea mașinii sau a tractorului, reușește să te scoată afară.

Când

Dumnezeu te găsește în mocirla păcatului și te aude strigându-L, trimite jos un „lanț” care a fost înfășurat la Calvar – dragostea lui Dumnezeu – și te prinde cu El în inimă. Apoi, puterea Duhului Sfânt începe să tragă ca să te scoată afară. Dar, deși nu te costă nimic, tu mai zăbovești încă în acea mocirlă. De ce? Pentru că nu poți plăti pentru aceasta din buzunarul tău.

Noi,

americani, ne gândim că putem plăti din buzunarele noastre pentru această salvare, dar nu este adevărat, deoarece ea este fără bani și fără plată. Voi nu trebuie să plătiți pentru aceasta la biserică, deoarece Isus a plătit tot prețul la Calvar.

Cu

toate acestea, oamenii se rușinează de El și vor să urmeze propria lor cale pentru a ajunge la El. Dar Dumnezeu are o singură cale, iar aceasta este „fără bani și fără plată.”, așa că tot ce trebuie să faceți este să-L primiți.

De

obicei, când sunteți trași afară din mocirlă, sunteți răniți și s-ar putea să fie nevoie să mergeți la spital, dar înainte ca să vi se facă vreo intervenție, medicul vă va întreba: „Cine va plăti chitanța?” Da, înainte de a vi se coase rănilor, înainte de a vă bandaja sau de a vă face o injecție, ei vor o asigurare – că cineva va plăti serviciul care vi se face.

Vedeți?

Dar când Domnul nostru pune „Lanțul dragostei” în jurul inimii tale, și te trage afară din mocirla păcatului, El vindecă fiecare inimă zdrobită și îndepărtează toate păcatele, în timp ce chitanța este pusă în Marea Uitării, ca să nu vă mai amintiți niciodată de ea.

Veniți

la El, fără bani și fără plată, indiferent cât sunteți de adânc tăiați, cât sunteți de greu răniți, indiferent ce ați făcut voi sau familiile voastre, fiindcă acolo nu vi se va cere nici o chitanță. El este Cel care vă vindecă durerile de inimă și vă îndepărtează tristețea, deoarece: *„El a fost rănit pentru păcatele noastre și prin rănilor Lui suntem tămăduiți.”*

Totul

este fără bani și fără plată, iar dacă nici așa nu îl primim, înseamnă că suntem dominați de un duh rău, de un duh naționalist, de duhul lumii. Și aceasta, în timp ce ar trebui să fim stăpâniți de Duhul lui Dumnezeu, de Duhul Sfânt care ne-ar călăuzi și ne-ar conduce în tot adevărul.

Cu

câtva timp în urmă, am povestit cu un necredincios, care mi-a spus:

„Gândește-te,

domnule Branham, toată viața aceasta este atât de mizerabilă și singurul lucru pe care-l avem ca să fim mântuiți, sunt acele scrieri evreiești vechi.”

„O,
domnule,” i-am răspuns eu, „poate aceasta ai tu, dar noi avem mai mult, noi
avem Duhul Celui care a scris aceste scrieri, pe Cel care legitimează și face
vie fiecare făgăduință a Sa.”

Dar

omul acela nu a înțeles ce am vrut să-i spun prin acele cuvinte. Vedeți? Voi
trebuie să veniți și să cumpărați fără bani și fără plată, fiindcă salvarea nu
costă nimic, ci este gratuită pentru oricine dorește să vină.

Omul

te trage din mocirlă, la fel cum a făcut cu omul de la poarta numită
„Frumoasă”. Acela a fost în mocirlă încă din pântecul mamei lui, deoarece
Diavolul l-a ologit de picioare. Din pricina aceasta era nevoit să cerșească
pentru a putea trăi. Da, el cerșea de la oamenii care treceau pe acolo, dar
într-o dimineață a văzut doi predicatori de Cincizecime, care se apropiau.

Ei

n-aveau nici un bănuț, deoarece i-au spus: „*Argint și aur nu avem...*” Vedeți?
Cred că omul acela s-a gândit cam așa: „Păi, nu-i nevoie să mi se umple cupa!”
Poate că el încerca să economisească ceva bani, pentru că avea cam patruzeci de
ani; poate a adunat bani ca să-i dea la medic, pentru a-i face o proteză bună
care să-l ajute să meargă, astfel încât să nu mai fie nevoit să cerșească de la
oameni, ca acești doi predicatori de la Rusalii, care nu aveau nici un ban,
pentru că erau săraci.

Dar

când ologul și-a ridicat privirea și s-a uitat la cei doi, a văzut în fața sa
doi bărbați: unul plin de tinerețe și de putere, și unul bătrân și zbârcit:
aceștia erau Ioan și Petru, care mergeau la Templu.

Ei

a putut să vadă ceva în tânăruțu acela, deoarece avea ceva deosebit de ceilalți tineri, iar printre zburciturile bătrânului galilean, a văzut o bucurie nemărginită și plină de slavă.

Da,
el a văzut la cei doi bărbați ceva care-i făcea deosebiți de ceilalți trecători.

Voi
știți că creștinii posedă Ceva care îi face să fie deosebiți de ceilalți oameni. Ei sunt cei mai drăguți oameni din lume. Omul a luat deci cupa aceea și a întins-o spre cei doi, dar atunci Petru, care era cel mai în vârstă, a spus: „*Argint și aur nu avem*”, cu alte cuvinte, el spunea: „Eu nu pot să te ajut să-ți cumperi acele cârje!” Vedeți? „*Argint și aur, n-am, dar ceea ce am...*” Petru fusese să cumpere de la Cel care avea Mierea din Stâncă și bucuria vinului mântuirii. El fusese în camera de sus, cu două sau trei zile înainte, iar acolo se întâmplase ceva deosebit în ziua de Rusalii.

Atunci
omul l-a privit țintă în ochi pe bătrânul pescar și a spus: „Amin!” Ce s-a întâmplat? Lanțul iubirii și al milei a cuprins inima lui Petru, care a adăugat: „Dacă nu am banii pe care îi ceri tu, îți voi da ceva care va lua locul lor, ceva ce este de un milion de ori mai mult decât banii.”

Să
nu uitați că Petru era evreu, iar evreii iubesc banii. El fusese însă convertit, de aceea nu a spus: „Ceea ce am îți vând!”, ci a spus: „Ceea ce am îți dau!”

Vedeți?

El a fost să cumpere de la Cel ce avea mierea și bucuria vinului mântuirii, de

aceea a putut spune: „Nu am nici un penny în buzunar și nici un cont, așa că nu aș putea cumpăra nici măcar o felie de pâine, dar dacă poți să primești ceea ce am, îți dau cu plăcere.”

De
aceste cuvinte avem nevoie și noi: „Ceea ce am îți dau!”

„Dar
ce ai, domnule?”

„Eu
am fost în camera de sus cu Cel ce dă lapte și miere, fără bani și fără plată,
așa că dacă vrei îți dau și ție, și nu-mi datorezi nimic pentru aceasta,
deoarece totul este dat în dar.”

Aceasta
era însărcinarea pe care le-o dăduse Domnul doar cu câteva zile înainte:

*„Duceți-vă în toată lumea și propovăduiți Evanghelia la orice
făptură.*

*Cine va crede și se va boteza va fi mântuit,
dar
cine nu va crede va fi osândit.*

*Iată semnele care vor însoți pe cei ce vor
crede: în Numele Meu vor scoate draci, vor vorbi în limbi noi,*

vor lua în mână șerpi, dacă vor bea ceva de

moarte, nu-i va vătăma, își vor pune mâinile peste bolnavi, și bolnavii se vor însănătoși.” (Marcu 16.15-18).

„Fără plată ați primit, fără plată să dați!” (Matei 10.8).

Deci,
Petru a spus: „...ce am, îți dau: În Numele lui Isus Hristos din Nazaret, scoală-te și umblă!” (Fapte 3.6).

Vedeți? Credința în Numele Creatorului l-a făcut pe deplin sănătos, așa că nu-i de mirare că omul s-a ridicat și a plecat sărind de bucurie și laudându-L pe Domnul.

Poate că omul acela a stat și a cerșit aproape patruzeci de ani încercând să adune bani ca să-și cumpere niște cârje, dar n-a reușit. Iată însă, că în locul cel mai neașteptat, în momentul cel mai neașteptat, și de la oamenii cei mai neașteptați, el a primit ceea ce a dorit toată viața: vindecarea.

Sunt atât de fericit pentru că Domnul lucrează în felul acesta! Da, El Se folosește de ceea ce lumea disprețuiește și numește: „o grupare de holly-rollers!”

Într-o noapte, eu am găsit ceea ce căutam, iar aceasta s-a întâmplat în mijlocul unei grupări de analfabeți needucați, sărăcăcios îmbrăcați și pe deasupra, negri.

Acolo, într-o cameră veche, eu am găsit un preț, un giuvaier, atunci când bărbatul acela negru a venit la mine și m-a

Întrebat: „Ai primit tu Duhul Sfânt de când ai crezut?”

O, aceasta era tocmai ceea ce doream! Nu mă așteptam să-L găesc printre acei oameni, dar cu toate acestea, iată că ei aveau exact ceea ce-mi doream.

Știu că Națiunile Unite nu vor accepta ceea ce avem noi deoarece ei n-au nevoie de așa ceva, deși adevărul este că Hrusciiov și tot restul lumii au nevoie tocmai de botezul cu Duhul Sfânt în trupul lui Isus Hristos. Dacă L-ar primi, Dumnezeu le-ar schimba în așa măsură inimile, încât din bărbați care astăzi se urăsc, ar face cei mai buni frați. Da, El ar înlătura ura, răutatea și invidia și le-ar înlocui cu dragoste, pace, bucurie, bunătate și milă. Desigur.

Frate, de multe ori se întâmplă să găsești ceea ce cauți, tocmai acolo unde te aștepti cel mai puțin. Ce-ar fi dat Israelul să aibă o gură bună de apă, atunci când buzele lor crăpate de sete sângerau și limbile le atârnavă afară din gură? Ar fi dat bucuroși tot aurul pe care l-au luat de la egipteni când au ieșit din robie.

Conducătorii lor prin pustie, i-au dus la o oază și apoi la alta; i-au purtat de la un izvor la altul, dar toate erau secate. Iată însă că deodată Glasul Domnului i-a vorbit profetului, fără bani și fără plată, și i-a spus: „Vorbește Stâncii!” Auziți? Cui să-i vorbească? Celui mai uscat loc din pustie; celui mai sărac loc în apă și totuși iată că de acolo a țâșnit, fără bani și fără plată, apa care avea să le potolească setea. „Vorbește Stâncii!”, nu: „Plătește-i Stâncii!”

Fraților, El este și în seara aceasta Același Stâncă și voi nu trebuie să-I plătiți nimic, ci doar să-I vorbiți, deoarece El este prezent ca să vă ajute în vreme de necaz.

Dacă ești bolnav, vorbește-I Stâncii! Dacă ești bolnav de păcat, vorbește-I Stâncii, și la fel dacă ești îngrijorat.

Vedeți, ei au găsit apă tocmai unde nu se așteptau: sus, pe Stânca uscată, și nu în locurile joase unde erau izvoarele de apă.

Vedeți? Dumnezeu procedează tocmai invers față de felul cum gândesc oamenii. Astfel, Stânca este cel mai uscat loc din pustie, dar cu toate acestea, Domnul a spus: „Vorbește Stâncii!”

Oamenii de astăzi sunt atât de înșelați încât se gândesc că-i vor plăti pe preoți ca să se roage pentru ei, și atunci problema salvării lor este rezolvată. Ei cred că dacă fac donații ca să se construiască biserici mari, pot continua să trăiască în plăceri, pentru că dacă se va ruga cineva pentru ei, totul va fi în ordine. Dar Dumnezeu nu are nevoie de banii voștri murdari! (Fratele Branham bate în amvon).

Singurul lucru pe care vi-l cere El, este credințioșia. El vrea ca viața voastră să-L mărturisească pe El, să vorbească pentru El, iar dacă Dumnezeu v-a dat bani, nu îi folosiți pentru lucruri care nu vă sunt de nici un folos. Cheltuiți-i pentru lucruri care vă aduc o satisfacție adevărată! O, dar voi nu veți înțelege cum vine aceasta, decât după ce-l veți vorbi Stâncii.

El le-a dat apă dătătoare de viață, fără bani și fără plată, așa că au putut să bea pe săturate, ei, copiii și cămilele lor, deoarece apa care a țâșnit din Stâncă a inundat pustia.

Același lucru îl face și astăzi Stânca lovită, lăsând ca apa ei să aducă Viață oamenilor sortiți pieirii, fiindcă

Cuvântul spune: „*Cine crede în Mine, are Viața veșnică.*” (Ioan 5.24).

Apoi, El le-a dat mană din cer, așa că poporul nu trebuia să se mai îngrijoreze pentru pâinea pe care o vor avea mâine deoarece în fiecare dimineață primeau pâine proaspătă.

Și noi avem nevoie în fiecare zi de pâine.

Dacă ești cerșetor și intri într-un magazin, iar acolo spui: „Aș dori o bucată de pâine”, patronul îți va răspunde: „Mai întâi arată-mi bănușul tău! Vreau să văd cei douăzeci și cinci de cenți necesari pentru a cumpăra o bucată de pâine.”

Of, iar dacă ați reușit să cumpărați o bucată de pâine, ce ați câștigat, pentru că ei au scos toate vitaminele afară din grâu, ca să le dea la porci, apoi au amestecat o mulțime de paste care să formeze un aluat, de multe ori frământat cu mâinile murdare. Cred că nu o dată vi s-a întâmplat să găsiți în pâine fire de păr, lucruri imorale și tot felul de murdării care cad în malaxoare din cauza neglijenței lucrătorilor.

Oameni păcătoși plini de boli venerice și de murdărie, lasă să cadă în aluat tot felul de lucruri mizerabile. O, dacă ați vedea cum se face pâinea, nici nu v-ați mai uita la ea! Totuși, plătiți douăzeci și cinci de cenți ca s-o obțineți, în timp ce Israelul era hrănit de Dumnezeu cu pâine făcută de mâinile îngerilor, și aceasta fără bani și fără plată.

Astăzi, această Pâine este Hristos, Viața veșnică venită jos, din ceruri, ca să ne dea Viață, nouă, păcătoșilor. Și Dumnezeu dă în fiecare zi această Pâine copiilor Săi.

Vă amintiți desigur că evreii nu aveau voie

să țină mana până a doua zi, pentru că se strica și făcea viermi.

Cred că i-ați auzit pe unii spunând: „Păi, eu sunt luteran!”, sau: „Eu sunt prezbiterian!”, „Eu sunt pentecostal!”, etc. Aceasta este o felie de pâine făcută de mâna omului, și toți cei ce sunt în ea, sunt la fel de murdari și de prefăcuți ca cei care-i amestecă. Dar când veți auzi de o experiență a mărturiei, cât se poate de proaspătă, ca de exemplu: „În dimineața aceasta, în timpul rugăciunii, Duhul Sfânt a botezat sufletul meu în trupul lui Hristos!”, o, frate, să știi că aceasta este hrana îngerilor care satură sufletele flămânde și care este tot timpul proaspătă, deoarece vine în fiecare zi din cer.

O, da, ea este trimisă din ceruri! Pâinea Vieții este Isus Hristos, de aceea, o, Doamne, pune-o în inima mea și lasă-mă să mă bucur de măreața Sa prezență.

Desigur, noi Îi suntem recunoscători lui Dumnezeu și știm că orice bărbat sau femeie care este născut din nou din Duhul lui Dumnezeu, Îi va fi recunoscător tot timpul, indiferent ce se va întâmpla. Da, voi Îi veți fi recunoscători, ca Benny, micuțul băiat orb din munți, care s-a născut cam la opt luni. Imediat după ce s-a născut, cataracta pe care o avea la ochi a început să se extindă, iar părinții săi nu au putut să-l ducă la medic deoarece erau săraci. Ei stăteau într-o colibă veche și știau că operația aceea ar putea salva ochii fiului lor, astfel încât să poată vedea, fiindcă acum, Benny avea deja doisprezece ani, dar pentru că părinții săi nu puteau economisi suficienți bani, ca le asigure pâinea necesară pentru un an, nici nu se puteau gând la operație. Văzând cum încerca bietul Benny să se joace cu ceilalți copii, vecinii au fost cuprinși de milă și au hotărât să economisească fiecare cât va putea, ca să-l ajute. Așa se face că după ce și-au vândut recolta pentru care au muncit din greu, au adunat toți banii, apoi s-au dus și i-au dat părinților lui Benny ca să îl ducă la doctor.

Medicii l-au operat și operația a reușit, iar

când s-au întors acasă, toți vecinii s-au adunat în jurul micuțului Benny, ai cărui ochi străluceau de bucurie. Când i-a văzut pentru prima dată, băiatul a început să plângă și să strige de bucurie, în timp ce-i privea cu recunoștință, iar unul dintre conductorii de la tren l-a întrebat:

„Fiule, cât a costat operația?”

„Nu știu cât a costat operația,” a răspuns băiatul, „dar mă bucur că pot vedea fețele celor care au plătit prețul pentru mine.”

La fel este și cu noi, creștinii. Eu nu știu cât l-a costat pe Dumnezeu, dar știu că El mi-a dat ce a avut mai scump, pe Fiul Său, și eu Îi sunt foarte recunoscător pentru că datorită acestui Dar al Său, pot să-L privesc și să știu că El a plătit prețul pentru mine prin moartea Sa. Noi nu știm ce l-a costat aceasta pe El, n-avem nici o posibilitate de-a estima pentru că prețul este mult prea mare, dar Îi suntem foarte recunoscători pentru că odată am fost orbi, dar acum vedem.

Eu sunt foarte fericit pentru că frații Mayo mi-au spus acum douăzeci și cinci de ani că timpul meu pe pământ se apropie de sfârșit și că voi muri, dar prin harul lui Dumnezeu, trăiesc și astăzi. Nu știu ce l-a costat pe Dumnezeu aceasta, dar Îi sunt recunoscător pentru că trăiesc.

Odată, am fost păcătos, înrobit de păcat, cu dureri de inimă și în pragul morții, dar astăzi, moartea este biruită! Aleluia! Tot ce mai poate face ea este să mă aducă în prezența Celui pe care Îl iubesc, ca să pot privi de-a pururi Fața Lui. El a schimbat toate lucrurile printr-o operație în care mi-a luat inima și mi-a înnoit-o.

Da, eu știu că cu mine s-a întâmplat ceva.

Într-un ziar din Minnesota a apărut un articol în care se povestea o întâmplare adevărată.

Într-o zi, un băiețel și-a luat bicicleta și s-a pornit la biserică. Un tânăr din vecini care nu pune nici un preț pe școala duminicală, și-a luat prietena și au plecat împreună să patineze. Deși era un tânăr matur, s-a dus să patineze pe o gheață prea subțire pentru a rezista sub greutatea lui.

În timp ce mergeau spre lacul pe care voiau să patineze, el l-a văzut pe micuțul băiat care se grăbea la biserică și i-a zis prietenei sale: „Cei care merg la biserică aceia sunt o grămadă de fanatici!”

Iată însă că imediat ce au început să patineze, gheața s-a rupt și el a căzut în apă. Tânărul a reușit să iasă la suprafață, dar în clipa aceea a fost atins de o paralizie, așa că încerca din răsuputeri să se mențină la suprafață, ca să nu fie acoperit de sloiurile de gheață.

Prietena lui, care era puțin mai departe, a vrut să alerge la el ca să-l scoată afară, dar tânărul i-a strigat speriat: „Du-te înapoi, căci vei cădea și tu și atunci ne vom îneca amândoi!”

Tânărul plângea și striga disperat pentru că nu vedea nici o posibilitate de a fi ajutat, când iată că de pe deal cobora în viteză o bicicletă. Era micuțul băiat pe care tânărul îl privise cu dispreț și de care râsese cu puțin timp în urmă. El venea în grabă cu Biblia lui sub braț. Auzise țipetele disperate ale celor doi și pedala cât putea de repede spre ei.

Când a ajuns, s-a dat jos de pe bicicletă,

și-a pus Biblia jos și a alergat pe gheață spre locul unde era căzut tânărul, apoi și-a scos micuța curea de la pantaloni, a prins-o de mâinile acelui tânăr și a început să-l tragă până când a reușit să-l scoată din apă. După aceea, a alergat, a oprit o mașină și l-a rugat pe șofer să cheme repede o ambulanță ca să-l transporte pe tânăr la spital. După ce a plătit ambulanța, medicii și tratamentul care i s-a făcut împotriva pneumoniei, tânărul a venit la micuțul băiat și i-a zis:

„Ce-ți datorez, fiule?”

„Nimic,” a răspuns băiatul. Dar tânărul a continuat:

„Și totuși, îți datorez viața.”

Gândiți-vă la aceasta! Bani nu puteau să-o plătească pentru că era viața lui.

Așa ar trebui să ne simțim și noi față de Dumnezeu, nu să încercăm să plătim prețul salvării noastre, cu bani. Noi îi datorăm viața, pentru că dacă n-ar fi intervenit Dumnezeu să ne scoată afară, am fi murit în mocirla păcatului. Da, El ne-a cuprins cu brațele Sale și ne-a scos afară.

Acesta este motivul pentru care eu Îi datorez viața mea; Îi datorez viața ca să-L slujesc, și aceasta nu doar mergând la o biserică denominațională, nici criticându-i pe alții, ci încercând să-L slujesc sincer, să-i salvez pe cei pierduți și să-i aduc la cunoștința Domnului Isus Hristos.

În încheiere aş vrea să vă mai spun ceva.

Uitați-vă la fiul risipitor. După ce a risipit cu prietenii tot ceea ce tatăl său a adunat într-o viață întreagă, tânărul a ajuns într-o stare atât de grea încât a fost nevoit să mănânce din troaca porcilor. Atunci și-a venit în fire și și-a zis: „Câți slujitori ai tatălui meu o duc mai bine decât mine și mănâncă ce vor, în timp ce eu mor de foame printre străini?”

Cum era dacă ar fi zis: „O, dacă aş avea ceva bani, i-aş putea da tatălui meu ceea ce am cheltuit!”? Pentru că cunoştea caracterul tatălui său, și-a zis: „Mă voi scula și voi merge la tatăl meu, pentru că el nu mi-ar spune niciodată: „Stai puțin, fiule, ai venit să-mi aduci banii înapoi?”

Nu, el nu l-a învinuit niciodată pentru păcatele lui, iar când l-a văzut că se întoarce, i-a ieșit în întâmpinare plin de bucurie, și aceasta pentru că era fiul său; era propriul său copil.

Tânărul i-a zis: „Am păcătuit...”, dar tatăl a alergat la el, l-a îmbrățișat și l-a sărutat, apoi le-a spus slujitorilor:

„Tăiați vițelul cel îngrășat (fără bani), aduceți haina cea mai bună (fără bani), aduceți inelul (fără bani) și puneți-l în degetul lui, apoi haideți să mâncăm și să bem, căci fiul meu care era pierdut, a fost găsit; a fost mort și iată că trăiește din nou. Haideți să ne bucurăm cu toții pentru aceasta.”

Prieteni, la încheierea acestei teme aş vrea să vă spun că singurul lucru care ne satisface cu adevărat, este cel care nu poate fi cumpărat cu bani, iar acesta este Isus Hristos. În El, Dumnezeu ne-a

dat darurile Lui gratuite: mântuirea sufletului, vindecarea trupului, bucuria, pacea, etc. Haideți deci, mâncați și bucurați-vă!

„De ce cântăriți argint pentru un lucru care nu hrănește? De ce vă dați câștigul muncii pentru ceva care nu satură? Ascultați-Mă dar, și veți mânca ce este bun și sufletul vostru se va desfăta cu bucate gustoase.

Luați aminte și veniți la Mine, ascultați, și sufletul vostru va trăi, căci Eu voi încheia cu voi un legământ veșnic, ca să întăresc îndurările Mele față de David.” (Isaia 55.2-3).

Toate lucrurile care sunt veșnice, toate lucrurile care sunt bune, plăcute și fără sfârșit, sunt gratuite și nu costă nimic, iar la sfârșitul acestei Cărți este scris:

„...celui ce îi este sete să vină; cine vrea, să ia apa vieții (fără bani și) fără plată!” (Apocalipsa 22.17b).

De ce vă cheltuiți banii pe ceva care nu vă satisface și lăsați lucrurile adevărate, care vă pot satisface, să treacă pe lângă voi, deși sunt gratuite?

Haideți să ne rugăm în timp ce stăm cu capetele plecate.

Este printre noi cineva care nu a băut din Fântâna Vieții și care este încă înrobite de plăcerile lumii? Este cineva care în dimineața aceasta dorește să-și schimbe locul? Cineva care vrea să vină și să cumpere de la Dumnezeu, fără bani și fără plată, lapte și miere, ulei și

vin.

Aș vrea să ridicăți mâinile și să spuneți:

„Frate Branham, adu-ți aminte și de mine în timp ce te rogi.”

Dumnezeu să te binecuvânteze, domnule.

Dumnezeu să te binecuvânteze, soră. Mai sunt

și alții care vor să spună: „Adu-ți aminte și de mine, frate Branham, în timp ce te rogi.”?

Tinerilor, care v-ați irosit clipele vieții

în plăceri și ați ascultat șoaptele diavolului, în timp ce mama voastră stătea în rugăciune pentru voi, iar tatăl vostru privea neputincios cum puneți la spate toate învățăturile curate și drepte pe care vi le-a dat, n-ați vrea să veniți la El? Acum doriți muzica lumii și lucrurile ei, dar poate v-ați venit în simțire, ca fiul risipitor, și doriți să vă ridicăți mâinile spre Domnul și să-l spuneți: „Dumnezeule, adu-Ți aminte de mine. Ajută-mă să-mi vin în simțire, în dimineața aceasta și condu-mă la Casa Tatălui.”

Nu te va costa nimic, iar El te așteaptă

indiferent ce ai făcut. Chiar dacă păcatele tale sunt roșii ca purpura, se vor face albe ca zăpada; dacă vor fi negre ca și cârmâzul, se vor face ca lâna.

Câți dintre cei aflați în locul acesta, în

prezența Sa divină, vor să ridice mâna? Cei care sunt bolnavi și în suferință, să spună: „Mă simt în mocirlă, iar Satan m-a lovit cu o boală (spuneți-o pe nume indiferent cum se numește). Aș vrea ca în dimineața aceasta, lanțul dragostei lui Dumnezeu să intre în inima mea și să mă tragă afară, așa cum l-a tras pe ologul de la poarta „Frumoasă”.”

Ridicați mâinile. Dumnezeu să vă binecuvânteze pe fiecare în parte.

Dumnezeule, îi aduc la Tine, pe toți cei care au ridicat mâinile pentru că doresc iertarea păcatelor lor.

Tu ești Dumnezeu și știi că ești singurul care i-ai putut convinge că sunt greșiți, atunci când Cuvântul a fost așezat la locul Lui, iar Duhul Sfânt a început să le vorbească și să le spună: „Ești greșit, de aceea, întoarce-te, vino înapoi la Dumnezeu.”

O, ei și-au ridicat mâinile imediat, ca să arate că vor să iasă imediat din această mocirlă și să vină la Casa Tatălui, unde este belșug și unde nu trebuie să aducă nimic, așa cum bine a spus și poetul:

Nimic în mâinile mele nu voi aduce,

Doar crucea Ta.

Ajută-i să vină umili și convingși, ca să-Ți dăruiască viețile lor, pentru că dacă vor face aceasta, îi vei îmbrăca cu cea mai bună haină, le vei pune inelul în deget și-i vei hrăni cu Mana Mielului înjunghiat.

Îndură-Te, Doamne.

Aici sunt oameni bolnavi și suferinzi, oameni care sunt în nevoi. Satana i-a aruncat în mocirlă, pretinzându-le bani pentru

operație. Poate că medicii nu pot să îndepărteze cauzele bolii, chiar dacă li s-ar da o mulțime de bani, dar Tu ești Dumnezeu, de aceea Te rog, acum, când ungera Duhului Sfânt este prezentă în locul acesta, să-i ridici pe fiecare dintre ei. Îngăduie să primească vindecarea deplină, începând de la cap până la picioare.

Dacă nu au bucuria mântuirii, dacă nu se pot bucura de salvarea Ta, fă așa cum a spus David: Redă-le bucuria mântuirii Tale. Îngăduie să primească această bucurie și fericire, în locul greșelilor și a nevoilor, pentru că Tu ești Stânca din această pustie a lumii, Tu ești Adăpostul în timp de furtună, când diavolul aruncă bolile asupra lor.

Tu ești Adăpostul în timp de furtună, de aceea, lasă-i să vadă aceasta, Dumnezeule, pentru că Te rugăm în Numele lui Isus. Amin.

Dacă ați vrea să veniți la altar și să îngenuncheați aici, ne-am putea ruga împreună cu voi și să vă ungem cu ulei.

Îndrăzniți, căci sunteți bineveniți!

Îl iubiți pe El?

„Eu Îl iubesc, pentru că El m-a iubit întâi.”

Haideți să cântăm aceste versuri spre slava Domnului. Sunt foarte bucuros pentru că L-ați primit. Rugați-vă ca El să vă facă bine, pentru că mie mi-a făcut bine ca să vă vorbesc despre El, și-L rog să îngăduie ca Același Duh care m-a trimis pe mine să vă aduc Mesajul, să vă vorbească și vouă.

Domnul să vă binecuvânteze.

Haideți să închidem ochii în timp ce ne rugăm. Îl iubiți? Nu este El cu adevărat în inima voastră?

Eu Îl iubesc, pentru că El m-a iubit întâi.

Doamne Isuse, ne pregătim să intrăm într-un alt serviciu, de aceea Îți mulțumim pentru Duhul Sfânt care a vorbit inimilor noastre. Suntem atât de bucuroși pentru aceasta!

Fie ca Cuvântul să nu Se întoarcă la Tine fără rod, ci să fie însoțit de cei pe care i-ai hotărât mai dinainte.

Îngăduie ca El să vină în toate inimile și să facă cunoscute toate lucrurile adevărate și veșnice care vin de la Dumnezeu, fără bani și fără plată.

De ce să ne agităm și să ne facem viața atât de grea, pentru niște lucruri care vor pieri? Haideți să ne luptăm mai mult pentru lucrurile care nu vor pieri, dar care au preț. Prețul este plătit și celor care vin să-L primească, le este spus un cald bun venit.

Doamne, binecuvântează și serviciul care va începe imediat, și întâlnește-te cu noi în seara aceasta.

Binecuvântează serviciul de botez și îngăduie ca cei care doresc să fie botezați în Numele Fiului Tău iubit, Domnul Isus Hristos, să fie umpluți cu Duhul Sfânt.

Îngăduie ca oamenii care au ridicat mâinile,
să se pocăiască de păcatele lor, să se împăce cu Tine, să îmbrace hainele de
botez și să pășească în bazin ca să dovedească lumii că au fost iertați de
păcatele lor, deoarece sunt botezați spre iertarea păcatelor lor.

Îngăduie, Doamne.

Fii cu fratele nostru Drummond, în timp ce va
aduce Mesajul Tău proaspăt venit de la tronul îndurării. Unge-l cu Duhul Sfânt
și fii cu noi în timp ce vom lua Cina.

Fă ca inimile noastre să fie curățate și pure
și să nu se găsească în ele nici o răutate, ci să fie albite prin sângele lui
Isus Hristos.

Îndură-Te, Te rugăm.

Îndepărtează boala din mijlocul nostru și
dă-ne bucurie și pace, pentru că Te rugăm aceasta, prin Hristos Isus. Amin.

- Amin -